

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 10. Papa Viterbii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

sum, in quo solide præcipuas quæstiones, Sæcul. XII.
 quæ illa ætate movebantur, tam de My- A.C. 1145.
 steriis Fidei, quam de Sacramentis per-
 tractat, atque ex auctoritate Scripturæ
 & Patrum resolvit. At non nullas opi-
 niones singulares fovet.

§. X.

Papa Viterbii.

Eugenius Papa electus & ordinatus *Otto Fris.*
 ad arces munitas confugit, ut se po- *VIII. Chro.*
 puli Romani furori subtraheret. Inde *c. 31. Id. II.*
 Viterbium divertit, ubi aliquamdiu com- *Frid. c. 20.*
 moratus est. Interea Arnaldus de Bri-
 xia Romam venit, & rebelles, propria
 ferocia insanientes, multo magis accen-
 dit. Populum Romanum memorem
 esse oportere, ajebat, quam præclara a
 Majoribus suis fortitudinis exempla ac-
 cepisset, quorum exercitus, Senatus sa-
 pientissimi consiliis adjuti, & disciplina
 militari instructi, totum orbem terrarum
 suæ potestati subjecissent. Capitolium
 e ruderibus suis esse erigendum, Sena-
 tus & Ordinis Equestris Dignitatem re-
 stituendam. Urbis principatum Papæ
 nequiquam esse concedendum, quem so-
 la Jurisdictione Ecclesiastica contentum
 esse deceret. Ergo Romani his sermo- *Chro. c. 31.*
 nibus concitati, conspirante Jordano eo-
 rum Patricio, officium Præfecti Civita-
 tis

Sæcul. XII. tis Romanæ abrogant, omniumque No-
A.C. 1145. bilium civiumque viros præcipuos ad
 submittendum se se eorum Patricio com-
 pellunt. Tum etiam non solum Laico-
 rum divitum turres, sed Cardinalium
 quoque & virorum Ecclesiasticorum do-
 mos dejiciunt, prædamque immensam
 diripiunt. Basilicam deinde S. Petri mu-
 nierunt; ubi pie peregrinantes ad lar-
 giter offerenda munera verberibus adi-
 gebant, quæ sibi auferrent. Quin etiam
 non nullos in vestibulo Ecclesiæ, quod
 parcius dona inferrent, crudelem in mo-
 dum necarunt.

VII. Chron.
c. 32.

Eugenio Papa Viterbii commorante,
 advenerunt Legati Episcoporum Arme-
 niæ, eorumque Catholici, seu Patriarchæ,
 cujus Jurisdictioni, si ipsis fidem habe-
 mus, plus quam mille Episcopi suberant.
 Menses octodecim in itinere consumpse-
 rant, cumque Viterbium pervenissent,
 Papam salutaverunt, nomine suæ Eccle-
 siæ obedientiam in omnibus promitten-
 tes. Ad consulendum Ecclesiam Roma-
 nam venerant, ejus sententiam & Judi-
 cium in illis Articulis, in quibus a Græ-
 cis dissidebant, amplexuri. Quippe a-
 quam vino in Sancto Sacrificio non ad-
 miscent, quod tamen Græci Latinique fa-
 ciunt, quamvis panem fermentatum cum
 Græcis adhibeant, & Natalem Domini
 ac Epiphaniam una die celebrant. Papa
 huma-

humanissime exceptos, in Sacrificii sole-
 mniis proxime adstare iussit, quo facilius
 omnia, quæ in Missa secreto fiunt, con-
 spicerent. Illorum Legatorum aliquis
 exinde narravit, se, cum die decima o-
 ctava Novembris in Festo Dedicationis
 S. Petri Romæ, Missæ adesset, supra ca-
 put Pontificis, Sacris operantis, radium
 solis duasque columbas ascendentes &
 descendentes vidisse, quin tamen ulla ra-
 tione deprehendere posset, unde illæ co-
 lumbæ vel ille fulgor ad verticem Papæ
 pervenirent. Istud Episcopus hic Arme-
 nus coram tota Curia Romana testatum
 fecit, addens, se tanto prodigio ad obe-
 dientiam Sedi Apostolicæ præstandam
 mire excitari. (*)

Otto Episcopus Frisingensis, qui hoc
 factum literis mandavit, tunc temporis
 Viter-

(*) De Armenorum Legatione R. P. Antonii
 Pagi in Critica ad hunc annum hoc est iudicium :
*Armenii Legationem hoc anno ad Pontificem
 Romanum miserunt, eumque super iis, in qui-
 bus a Græcis dissentiebant, Judicem postula-
 runt. Otto Frisingensis pauca quædam dun-
 taxat ad Sacrificii ritum, ad cæremonias com-
 memorat, quæ ut Armenii sola exposuerint,
 majoribus aliis ac spectantibus ad Fidem sup-
 pressis, sicque Ecclesiæ Romanæ Communionem
 furati sint, eorum Gentis astutiæ fuerit . . . Le-
 gendæ Combefisii . . . Notæ. In Auctario Bi-
 bliot. Patrum Tomo II.*

Sæcul. XII.
 A.C. 1145.

Sæcul. XII. Viterbii versabatur, ubi etiam dicit, se
A.C. 1145. vidisse Hugonem Episcopum Gabalens-
6. 33. fem in Syria, cujus præcipue laboribus
 effectum, ut Antiochia Sacræ Sedi sub-
 mitteretur. Ceterum querelas adver-
 sus Patriarcham suam, & Principis An-
 tiocheni matrem movebat, dicens, sibi
 deberi Decimas prædæ & spoliiorum, Sa-
 racenis detractorum, juxta exemplum
Gen. 14. 20. Melchisedech, qui eas ab Abrahamo re-
 cepisset. Hac ergo in causa præsidium
 Papæ postulabat. Episcopus Gabalensis,
 cum sermones confereret, sæpe mentio-
 nem injiciebat cujusdam Principis Chri-
 stiani sed Nestoriani, qui Presbyter Joan-
 nes dicebatur, in ultimo Oriente regnan-
 tis; is magnas de Persis victorias repor-
 taverat, atque ad ferendum periclitanti
 Ecclesiæ Hierosolymitanæ auxilium ven-
 turus credebatur. Hic primo in nostris
 Scriptoribus vocabulum *Presbyter Joan-
 nes*, ad significandum Principem oc-
 currit.

§. XI.

*Expeditio Crucigerorum secunda
indicitur.*

Otto. VII. Chro. At longe majoris etiam momenti causa
 suberat, ob quam Episcopus Gaba-
 lensis iter in Occidentem susceperat;
 nempe ut a Principibus auxilium & o-
 pem Ecclesiæ Orientali, capta ab Infide-
 libus